

นุสสรี คันธิก 2553: ผลของโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ภาควิทยาการศึกษา
และการแนะแนว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์จิตตินันท์ บุญศิริกุล, Ed.D.
175 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อการ
พัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทาง
ปัญญาที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนที่เข้าร่วม
โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทาง
ปัญญา 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเข้าร่วมโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อ
การพัฒนาจิตสาธารณะ งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ประชากรคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 849 คน ผู้วิจัยให้นักเรียน
ทุกคนทำแบบวัดจิตสาธารณะ แล้วคัดเลือกห้องที่มีคะแนนจากแบบวัดจิตสาธารณะที่ไม่แตกต่างกัน แล้วสุ่ม
แบบเฉพาะเจาะจง ให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม นักเรียนกลุ่มทดลองเข้าร่วม
กิจกรรม 17 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อ
การพัฒนาจิตสาธารณะ แบบวัดจิตสาธารณะ แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมการปรับ
พฤติกรรมทางปัญญาเมื่อเสร็จสิ้นโปรแกรมการทดลองแต่ละครั้ง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
โปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะและต่อผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าสถิติ Parametric Statics Paired - Sample t - test และ
Parametric Statics Independent - Sample t - test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดจิตสาธารณะ สูงกว่า
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนกลุ่ม
ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเห็นว่าการเข้าร่วมโปรแกรม
การปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะช่วยให้นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านการไม่ทำให้
สมบัติของส่วนรวมในโรงเรียนชำรุดเสียหาย การมีน้ำใจในการช่วยเหลือผู้อื่นและถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วม
ในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวม การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมในโรงเรียนที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน
และไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตน และจะเป็นการพัฒนาให้นักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติให้เป็น
เป็นบุคลากรที่มีจิตสาธารณะ และทำประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวมต่อไป